

miljølov for elever og studerende og på den anden side fremsatte forslag til en miljølov for børn. Det har ikke hjulpet på opbakningen. Det kommer nu ikke så meget bag på os, for som sagt er det jo to andre grunde, der er til, at de her forslag ikke bliver støttet.

Men selvfølgelig vil vi meget gerne sammen med såvel CD som Kristeligt Folkeparti som SF – og jeg vil gerne takke for den meget hjertede støtte, vi har fået derfra – være med til at lave et samlet forslag igen. For os er det dybest set en meget fornuftig måde at gøre det på. Det var udelukkende de indvendinger, vi mødte fra regeringens side, der gjorde, at vi forsøgte at dele det op, fordi vi dermed troede, at det ville blive lidt vanskeligere for regeringen at afvise forslaget.

Formålet med vores forslag er at sørge for, at alle børn i vuggestuer og børnehaver og fritidshjem og skolefritidsordninger sikres et sundt og sikkert fysisk miljø. Og der er jo mange grunde til, at det er nødvendigt, at der med det samme og snarest tages initiativer på området. Først og fremmest fordi situationen heller ikke her er statisk. Den bliver værre og værre. Der er overhovedet ikke tale om, at det bliver bedre og bedre. Det bliver værre og værre. Der er alvorlige sikkerheds- og sundhedsmæssige problemer i mange institutioner, og det gør behovet for et samlet regulerende regelsæt og et effektivt tilsyn meget akut.

Det hænger selvfølgelig sammen med det store pres, der i snart mange år har været på dagtilbudsområdet. For at skaffe så mange pladser som muligt, så har kommunerne år efter år satset på at merindskrive børnene i institutionerne. Mange steder er grænsen for for-svarlighed for længst nået, og endnu flere steder overskredet.

En undersøgelse i Ugeskrift for Læger i efteråret 1997 bekræftede det, som vi alle sammen godt vidste i forvejen, at børn, der staves sammen, oftere bliver syge, end børn, der har mere plads. Det samme gælder også burhøns.

»84 pct. af personalet i de københavnske daginstitutioner oplever støj som et problem«, stod der i en artikel i FOA-bladet, nr. 5, i år. En pædagog fortæller bl.a., at hun i sine forsøg på at overdøve børnene har fået ødelagt sin stemme. Det er hun ikke ene om. Der er 5 måneders ventetid på en konsultation hos en talepædagog i København.

Når mere end otte ud af ti voksne ansatte oplever støj som et problem, hvordan tror man

så det påvirker børnene? De bliver hæse, de kan ikke gengive, hvad de hører. I øvrigt er det sådan, at ved baggrundsstøj over 10 decibel stiger antallet af gengivelsesfejl fra 15 pct. til 56 pct. Støjen hæmmer deres opmærksomhed, hukommelse, indlæring. Og de bliver stressede. Stuver man børn sammen på et lille areal, bliver de aggressive, og deres initiativlyst forsvinder.

Skolefritidsordningerne, hvor over 110.000 børn har deres daglige gang, har i særlig høj grad været præget af miljøproblemer, fordi der ikke findes noget regulerende regelsæt. Et eksempel på, hvor slemt det kan være, er skolefritidsordningen »Ellebo« i Hadsten, der blev beskrevet i Politiken. Her var 145 indskrevne børn i en institution beregnet til 60 børn, og der var ca. 1,4 m² gulvplads, sådan ca. et gennemsnitligt sofaborde, nogenlunde i den størrelsesorden pr. barn. Institutionen rådede over fire toiletter til samtlige børn, ligesom ventilationen var mangelfuld.

I modsætning til vuggestuer og børnehaver og fritidshjem hører skolefritidsordningen under skolevæsenet og dermed under Undervisningsministeriet. For de børn, der tilbringer mange timer om ugen i en skolefritidsordning, er det altså svært at forstå, at de skal have dårligere forhold, endnu dårligere forhold, end kammeraterne, der var så heldige at få plads på fritidshjemmet. Jeg tror også, det er svært at forstå for forældre, der skal lægge børn til. Og derfor er der brug for ensartede minimumsregler for de to typer institutioner.

Beslutningsforslaget skitserer, på hvilke områder der er brug for regler og normer for det fysiske miljø i børneinstitutionerne. Men det er jo ikke nok, at reglerne eksisterer, og det er også derfor, jeg synes, det er umådelig trættende, at det, vi får at høre fra regeringens side, er: Jamen der er regler. Jamen når alle ved, at reglerne ikke bliver overholdt, så må man dog komme med nogle andre forslag.

Det er vigtigt alene for overblikkets skyld, at reglerne vedrørende sikkerhed og sundhed samles i én lov, men især for at forældre, ansatte osv. kan overskue indholdet af de gældende regler. Der hjælper en pjece altså ikke. Og dermed kan de nemlig også få muligheden for at kontrollere, at det overholdes. Derfor indgår det element i vores forslag.

Der er også behov for opstramning af tilsynet med børneinstitutionerne, som i dag jo er lem-fældigt eller ikkeeksisterende. Eksempelvis er det kommunalbestyrelsen, der er tilsynsmynd-